Cod. Patriarch. 6.Σ.256
Δεδημοσιευμ.: Πατριαρχ. [illegible] Τ. 3. Κ/π. 1905. σ. 900-2.
Martin et Petit: Collectio Conciliorum Paris 1907 τ. II. Σ. 919-921

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ 1788.

1776: Ὀκτωβρίου 29

+ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ.

+ Διὰ τοῦ παρόντος μου ὑποσχετικοῦ γράμματος δηλοποιῶ, ὅτι, ἐπειδὴ τινες κακότροποι καὶ σκανδαλοποιοὶ διέβαλόν με εἰς τὴν Μητέρα μου Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ὡς συγχύζοντα δῆθεν τὴν θείῳ ἐλέει ἐν ἡσυχίᾳ κατάστασιν τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Κλίματος τοῦ ποτε Ἀρχιεπισκοπῆς Ὀχρίδος καὶ εἰς ἀνατροπὴν τῆς κοινῆς ἡσυχίας κινούμενον, ὑπέπεσον ὑπὸ τὴν δικαίαν ὀργὴν τῆς Ἐκκλησίας· κἀντεῦθεν προσπεσὼν τῷ ἐλέει τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν τῶν ὁπωσδήποτε ῥηθέντων κατ' ἐμοῦ συκοφαντιῶν ἐξαιτούμενος καὶ μεταμελὴς γενόμενος, ἠξιώθην τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπομένως χαρίζουσα ἡ Ἐκκλησία τὴν δυστυχίαν καὶ τὸ ὀλιγοπρόσοδον τῆς ταπεινῆς μου Ἐπαρχίας, συνοδικῶς συνδιασκεψαμένη καὶ τὴν Ἐπαρχίαν Λυχνίδος ἀμοιροῦσαν ἀρχιερατικῆς προστασίας λαχοῦσα, πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς με πρότερον ἐλέησεν, ἔκρινεν εὔλογον καὶ με ἐλέησε τὴν Ἐπαρχίαν ταύτην καὶ ἥνωσεν αὐτὴν μὲ τὴν Ἐπαρχίαν μου Πρεσπῶν πρὸς παραμυθίαν καὶ ἄνεσιν τῶν ἐπικειμένων μοι ἀναγκῶν. Εὐχαριστηθεὶς οὖν εἰς τὸ ἔλεος ὁποῦ ἡ Ἐκκλησία ἔκαμεν εἰς ἐμὲ καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν ὁποῦ ἔδειξε διὰ τὴν ἐνοῦσαν μοι δυστυχίαν καὶ χάριτας καθομολογῶ αὐτῷ μοι τῷ Π. καὶ Σεβ. Αὐθέντῃ καὶ Δεσπότῃ τῷ Οἰκ. Πατριάρχῃ καὶ τῇ Ἁ. Ἱ. Συνόδῳ τοῖς τὴν τοιαύτην πρόνοιαν περὶ ἐμὲ πεποιηκόσι, καὶ ὑπόσχομαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς διάγειν τὸ λοιπὸν ἐν ἀταραξίᾳ καὶ ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ φυλάττων τὰ προνόμια τοῦ Οἰκ. Θρόνου, καὶ πολιτεύεσθαι καθὰ καὶ οἱ λοιποὶ Δεσπόται καὶ ἀδελφοί, εὐγνώμων καὶ εὐχάριστος φαινόμενος εἰς τὴν κοινὴν Μητέρα καὶ εὐεργέτιδά μου Ἁ. τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίαν, ἀποδεχόμενος καὶ τὸ βασιλικὸν [illegible] ὁλοτελῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τὰ ἐπικείμενα αὐτῆς χρέη, καὶ οὐδὲν ἄλλο [illegible] ἔχων ἢ ἀντιφερόμενος εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι εὐπειθῶς καθὰ τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ, καὶ μὴ τολμήσειν ποτὲ διαταράξαι καὶ συγχύσαι τρόπῳ οἱῳδήτινι, κρυφίως ἢ φανερῶς, [illegible] τινὰ ἄλλον ἐκ τῶν ἐνταῦθα συναδέλφους Ἀρχιερεῖς ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἢ συγχύσαι τὴν ἤρεμον κατάστασιν τῆς ποτε Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος, ἀφ' ἧς συγχύσεως προξενεῖται οὐχ ἡ τυχοῦσα ζημία εἰς τὴν Ἁ. τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ διάγειν ἡσύχως καὶ ἀταράχως, ποιμαίνων τὸν λαόν μου θεοσεβῶς καὶ θεοφιλῶς ἄνευ συγχύσεώς τινος, δεικνύων εἰς αὐτοὺς τὴν προσήκουσαν ἀγάπην ὡς τέκνα μου πνευματικά. Οὕτως ὑπόσχομαι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου φυλάξαι ἀπαρασάλευτα. Εἰ δέ ποτε φανερωθῶ τἀναντία πράττων καὶ προξενῶν σύγχυσιν ἡντιναοῦν ἢ εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἢ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μου Πρεσπῶν καὶ Λυχνίδος μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν μου, τότε νὰ εἶμαι ἔνοχος εἰς τὰ Συνοδικὰ ἐπιτίμια καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἐκκλησιαστικὴν παιδείαν, καὶ νὰ ὑστεροῦμαι καὶ τῶν ὁλοτελῶν Ἐπαρχιῶν. Οὕτως ὑπόσχομαι κἀγώ· καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἔνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον παρ' ἐμοῦ ὑποσχετικὸν γράμμα ἐπιβεβαιωθὲν τῷ Π. καὶ Σεβ. ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότου τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου κυρ κυρ Σωφρονίου καὶ μαρτυρικαῖς ὑπογραφαῖς τῶν Πανι. καὶ Θεοπροβλήτων Ἀρχιερ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(ἀκολουθεῖ)

Ἀρχιερέων ὑπογραφαί, μετὰ τὴν ψηφοφορίαν Ἀχλάδας Χειρὸς Μ. Ἐκκλησία

ΑΨΟΣ. Ὀκτωβρίου ΚΘ.

\+ ὁ Πρεσπῶν καὶ Λυχνιδῶν Ἠσαΐας ὑπόσχομαι, καὶ ἀκούσια παραβῶ τὰ ὅσα ὑπόσχομαι, νὰ ἔχω τὸ ἀνάθεμα τῆς Ἁ. κ. Ἱ. Συνόδου.

\+ ὁ Ἐφέσου Μελέτιος μάρτυς.
\+ ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος μάρτυς.
\+ ὁ Νικομηδείας Νικηφόρος μάρτυς.
\+ ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος μάρτυς.
\+ ὁ Δέρκων Ἀνανίας μάρτυς.
\+ ὁ Προύσης Ἄνθιμος μάρτυς.
\+ ὁ Κορίνθου Γαβριὴλ μάρτυς.
\+ ὁ Σερρῶν Ἀγάπιος.
\+ ὁ Σηλυβρίας Παρθένιος μάρτυς.

Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως
1768. Νοέμβριος

Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια. τ. II. 1882. σ. 233-4.
Αὐτόθι. σ. 927-928

Mense novembri 1768, Samuel Patriarcha ipse vocatus est, seu, ut melius dicamus, coactus est ad onus deponendum, praescripto renuntiationis libello die 5 dicti mensis. Quo accepto, Sacra Synodus, initis statim consiliis, Meletium, Metropolitam Larissensem, designavit, qui illi succederet. Electionis ὑπόμνημα gravioribus, ut fieri solet, sententiis, ita exorditur: Κἂν φυτὸν ἀεὶ ῥίζας πήξαν χέρσου, ἐξ ὧν παρὰ τῶν ζωῶν ἀναβρέχουσι τὸ ὕδωρ. Ὑπογράφουσι:

ὁ Νικομηδείας Νικηφόρος
ὁ Χαλκηδόνος Ἰωαννίκιος.
ὁ Δέρκων Διονύσιος
ὁ Τορνόβου Παρθένιος
ὁ Θεσσαλονίκης Θεοδόσιος
ὁ Σερρῶν Μελέτιος
ὁ Βιδύνης Ἰωσήφ
ὁ Μεσημβρίας Ἄνθιμος
ὁ Βιζύης Γεράσιμος
ὁ Σηλυβρίας Παρθένιος
ὁ Σωζοπόλεως Γαβριήλ.
ὁ Ῥόδου Διονύσιος.

Editum exstat, una cum renuntiationis libello, in Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ τ. II, 1882 σ. 233-4.

Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως
1769 Μάρτιος.

Miklosich et Müller: Acta et Diplomata Graeca Medii Aevi. Vindobonnae. 1890. τ. VI. σ. 347-50.
Αὐτόθι. σ. 929-930

Meletius Patriarcha, cum comperisset Scholam litterarum Graecarum in insula Patmo nihil profecisse, ex quo moderator eius domnus Basilius Macarium et Gerasimum, celeberrimos illos per totum Orientem magistros, abhinc triginta annos exceperat, collatis in Synodo consiliis, iussit inquiri in statum cum Scholae ipsius et Bibliothecae Monasterii S. Ioannis, tum rei eiusdem pecuniariae, misso etiam, qui huiusmodi munus obiret, Ioasaph Calogera hieromonacho, quem litteris Synodalibus instruxit, mense martio anni 1769 datis, iisque et monachis omnibus S. Ioannis et praestantioribus insulae viris inscriptis. Quo nonnullis Episcoporum nominibus pro more obsignatae sunt, videlicet:

ὁ Κυζίκου Ἄνθιμος	ὁ Λαρίσσης Μελέτιος	ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος
ὁ Νικομηδείας Παΐσιος	ὁ Βεροίας Ἀβράμιος	ὁ Γάνου καὶ Χώρας Προκόπιος
ὁ Θεσσαλονίκης Θεοδόσιος	ὁ Δρύστρας Παρθένιος	ὁ . . . .
ὁ Τυρνόβου Παρθένιος	ὁ Βάρνης Γεράσιμος	ὁ Ἰκονίου Σίλβεστρος
		ὁ Σηλυβρίας Κύριλλος

?

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Editae exstant apud Miklosich et Müller: Acta et Diplomata Graeca τ. VI σ. 347-50, in qua tamen editione errores in nominibus legendis latere videntur. Doctissimi editores addunt se nescire, qua ratione tabula Meletio Patriarchae a librario Patmiensi tribuatur; ex quo conicere licet, eosdem plane ignorasse de Meletio Patriarcha, qui a 5 novembris 1768 ad 11 aprilis 1769 sedem Oecumenicam occuparit.

Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως
1776 Ἀπρίλιος.

P. G. Zerlentes ἐν Περιοδικῷ Παρνασσός τ. X. Ἀθῆναι 1886. σ. 21-3
Αὐτόθι σ. 945-6

Litterarum Graecarum Scholae in insula Paro annuum ducentorum reditum obtulerant Petraces Maurogenes et Nicolaus Maurogenes, fratres germani; quibus vita functis, cum res dictae Scholae abirent, eorundem ex asse haeres Nicolaus Maurogenes ducentos illos grossos praeberi in posterum voluit eiusdem generis Scholae in insula Naxo, cui praeerat Chrysanthus Aetolus, ea tamen condicione, ut in opes discipuli quinque, e Paro oriundi, ius haberent Naxi insulae Scholam frequentandi, quadraginta cuique grossis annuatim praestitutis, inopiae sublevandae causa. Quas condiciones sua auctoritate benigne sanxit Sacra Synodus per litteras mense aprili 1776 datas ac Metropolitae Paronaxiae inscriptas. Ὑπογεγραμμένοι

Ἐφέσου Μελέτιος	Νικαίας Ἄνθιμος
Θεσσαλονίκης Δαμασκηνός	Δέρκων Ἀνανίας
Κυζίκου Γεράσιμος	Κρήτης Ζαχαρίας
Νικομηδείας Νικηφόρος	Σερρῶν Ἀγάπιος
Ἡρακλείας Μεθόδιος	Σηλυβρίας Παρθένιος
Χαλκηδόνος Παρθένιος	Κῴου Καλλίνικος

Tabulam ex archetypo edidit, non servato tamen recto subscriptionum ordine, P. G. Zerlentes in Παρνασσός τ. X, 1886. σ. 21-3.

Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως
1776 Ἰούνιος.

Ph. Meyer: Die Haupturkunden für die Geschichte der Athosklöster Lipsiae 1894 p. 236-41
Porphyrius Uspenskii (fragmentum edidit) Vtoroe Putesestvie Moskva 1880 σ. 496-8
Αὐτόθι σ. 945-6.

Sacra Synodus, cum semel et iterum et tertium monachos Montis Atho monuisset, ut ab agitanda de commemorationibus defunctorum controversia cessarent, nec quidquam profuisset, extrema experiri voluit. Editis igitur aliis litteris, rursus edixit commemorationes illas, quocunque demum die, vel Sabbato vel Dominica vel quovis alio hebdomadis tempore, fierent, licitas omnino esse; quattuor autem alterius sententiae principes, Athanasium nimirum Parium, Iacobum Peloponnesium, Agapium Cyprium et Christophorum, qui commemorationes die Dominica celebratas pro haereticis habebant, excommunicationis poena multatos declaravit, donec ad meliorem redirent

(ἀκολουθεῖ)

frugem. Gravissima haec sententia data est anno 1776, mense iunio, indictione nona. Incipit: Τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ καὶ ὀλεθρίου δαίμονος ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς δεινῶς ὀλεθρίως ἐγκατασπείραντος τὸν καθ' ἡμῶν πόλεμον. Ὑπογραφαί:

ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σωφρόνιος
ὁ Ἱεροσολύμων Ἀβράμιος

Ἐφέσου Μελέτιος
Ἡρακλείας Μεθόδιος
Νικομηδείας Νικηφόρος
Χαλκηδόνος Παρθένιος
Θεσσαλονίκης Δαμασκηνός
Κρήτης Ζαχαρίας
Βδύνης Κύριλλος
Σερρῶν Ἀγάπιος

Σωζοπόλεως Γεδεών
Σηλυβρίας Παρθένιος
Γάνου καὶ Χώρας Παΐσιος
Λήμνου Καλλίνικος
Καρπάθου Δανιήλ
Χαλεπίου Νεόφυτος
Κολωνείας Γεννάδιος.
Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους Ἰάκωβος.

Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως
1776 Ἰουνίου.

Ἐπαμ. Ι. Σταματιάδης: Σαμιακά, ἤτοι Ἱστορία τῆς Νήσου Σάμου. Σάμος 1891. τ. IV. σ. 362-6.
Αὐτόθι σ. 947-948.

Ad orientale promuntorium τῆς Βλαμαρῆς in insula Samo, in ipso cacumine montis Ῥαμπανδόνι (Δουνγκαμπουρνοῦ) exstat Monasterium τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, vulgo dictum Ἁγιώτισσα, ex vicino oratorio S. Eliae prophetae. Illud conditum esse ferunt a Dorotheo hieromonacho, cui facultas haec facta est anno 1756 a Callinico, Episcopo Sami et Icariae. Laudandum ~~opus~~ opus ubi perfecit Dorotheus, Constantinopolim profectus una cum Acacio Episcopo, Callinici successore, a Sacra Synodo impetravit ut dictum Monasterium Stauropegicum fieret, a iurisdictione Episcopi loci prorsus immune. Eius postulationi libens annuit Synodus, statimque sigillum pro more edidit, quo totum negotium amplissimis verbis exponitur. Ἄρχεται: Πάντα τὰ αἰτήματα πρὸς σύστασιν ἱερῶν καὶ σεβασμίων Μοναστηρίων καὶ θείων καταγωγίων καὶ σκηνωμάτων. Datum est anno 1776, mense iunio. Atque hoc obsignatum est subscriptionibus, in quibus tamen errores latent bene multi, quos lector praecedentium documentorum ope ipse emendavit:

Ἐφέσου Μακάριος
Κυζίκου Κύριλλος
Νικομηδείας Ἄνθιμος
? Δέρκων Ἰωαννίκιος
Προύσης Ἄνθιμος

Ἄρτης Ζαχαρίας
Ῥόδου Ἀνανίας
Σερρῶν Διονύσιος
? Σηλυβρίας Αὐξέντιος
? Γάνου καὶ Χώρας Μακάριος
Καρορίας Γεννάδιος
Σάμου Ἀκάκιος.

(ἀκολουθεῖ)

Miklosich et Muller:
Acta et Diplomata
Graeca. Medii Aevi.
Vindobonnae 1890.
τ. VI. σ. 354-6.
Ἀριθ. σ. 947-948.

Περὶ Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως
1777 Φεβρουάριος.

Christophorus hieromonachus, e dioecesi Ancyrae oriundus, cum montem Atho, ubi monasticam inierat vitam, reliquisset, Monasterium Deiparae in insula Samo, tum etiam Monasterium S. Ioannis Theologi, in insula Patmo, ingressus, nonnulla in utroque admisit facinora, indispensanda praesertim publica Monachorum pecunia, nec non in aedificandis minoribus Monasteriis, quae Metochia vocant, invitis Monachis et ipso loci Episcopo. Qua de causa apud Sacram Synodum graviter insimulatur, excommunicatione ab ea mulctatur est per litteras anno 1777, mense februario datas. Ὑπογράφουσι:

Σωφρόνιος Πατριάρχης.
Ἐφέσου Μελέτιος
– – – – ..
– – – – – ..
Χαλκηδόνος Παρθένιος
Δέρκων Ἀνανίας

Κορίνθου Γαβριήλ
Ῥόδου Ἀθανάσιος
Χριστουπόλεως Ἱερεμίας
Σηλυβρίας Παρθένιος
Νεαπόλεως Μελέτιος.
– – – . Μάνωλος.